

Finantslov, tror jeg ikke let, at der skal være forskjellige Meninger. Rundeligt er det i alt Fald kun i den Forstand, at det vil give en meget rundelig Forøgelse af Kassebeholdningen, en Forøgelse af omtrent $6\frac{3}{4}$ Million Kr., naar ellers Beregningerne holde Stik, hvorimod det iøvrigt kun fortjener Betegnelsen af at være meget knapt med sine Bevillinger. Der savnes i Forslaget en Række Bevillinger, der ere forlangte af Regjeringen til at fremme nyttige Foranstaltninger her i Landet, til Befordring af saavel den materielle som den aandelige Udvikling i Samfundet, og jeg behøver kun uden nærmere Optælling at henviser til den lange Række af Vædringsforslag, der blev stillet ved Finantslovens 3die Behandling i det andet Thing, sigtende hertil, og som ikke bleve vedtagne. Hvorvidt Forslaget, saaledes som det nu foreligger, tillige fortjener den Betegnelse, at det, dersom det blev til Lov, vilde afgive en brugelig Finantslov, turde være meget tvivlsomt. Det kan ganske vist ikke negtes, at der ikke i Forslaget savnes, saavidt jeg formaar at overse, nogen Bevilling, der er uundgaelig nødvendig for at føre Administrationen forsvarlig i Løbet af det næste Finantsaar; for saa vidt kan Forslaget kaldes brugeligt, men det forekommer mig, at der, for at en Finantslov kan kaldes blot brugelig, endvidere maa kræves, at Bevillingerne i den ere tilstrækkelige til at bevare i god og syldestgjørende Stand det Bestaaende, og jeg tror, at det vil være en meget berettiget Tvivl, der kan fremsættes, hvorvidt Finantslovsforslaget i den Henseende kan kaldes brugeligt. Jeg sigter her særlig til Bevillingerne for Forsvarsvæsenet og blandt disse navnlig til vort Søværn igjennem Søforterne og Flaaden. Jeg skal imidlertid ikke for Dieblirket gaa nærmere ind paa en Redegjørelse af Regjeringens Betragtning af disse Mangler ved Finantslovsforslaget, da jeg antager, at der, som sædvanlig, vil af dette Thing blive nedsat et Udvalg til næiere Prøvelse af Forslaget.

Gaffner: Til den Opfattelse af det her til Behandling foreliggende Lovforslag, som vi nys hørte fremsat af den høitærede Conseilspræsident, kan jeg fuldstændig slutte mig. Jeg er fuldstændig enig med den høitærede Conseilspræsident i, at Lovforslaget maa kaldes knapt, knapt i enhver Henseende, og det er kun med Betingelse, at man kan antage, at det er brugeligt og kan sætte Regjeringen i Stand til at føre Administrationen forsvarlig igjennem det kommende Finantsaar. Jeg nærer ligesom den ærede Conseilspræsident stærke Tvivl om, at Finantsloven indeholder saadanne Bevillinger, saa at man

kan være i Stand til paa de forskjellige Omraader og navnlig paa Forsvarsvæsenets Omraade at holde det Bestaaende i en tilfredsstillende Stand. Efter denne Udtalelse af mig var det vel muligt, at ærede Medlemmer her i Salen kunde vente, at jeg vilde gaa ind paa eller opfordre andre Medlemmer her i Salen til at gaa ind paa en Drøftelse, en Underfølgelse af Enkelthederne i Finantsloven. Det er imidlertid ingenlunde min Hensigt, tværtimod. Det er første Gang, jeg her i denne Sal fra denne Plads har forlangt Ordet ved den 1ste Behandling af et Finantslovsforslag. Det er ingenlunde, fordi jeg skulde have savnet Interesse for denne vigtige Del af Lovgivningsvirksomheden, men fordi jeg har havt den Anskuelse — en Anskuelse, jeg nærer endnu den Dag idag — at man ved 1ste Behandling af Finantslovsforslaget her i Landstthinget skal være særlig varlig og forsigtig. Den Frihed, hvormed det andet Thing ved 1ste Behandling af det af Regjeringen fremlagte Forslag kan bevæge sig, er ikke tilstede her i Landstthinget, naar Lovforslaget kommer som et af det andet Thing vedtaget Forslag her til os. Jeg tror — det har altid været min Opfattelse — at man bør indskrænke sig ved denne 1ste Behandling af Lovforslaget til en almindelig Betragtning af Lovforslaget i dets Helhed og vogte sig vel for at komme altfor meget ind paa Enkeltheder. Man vil næppe kunne tænke sig, at et Finantslovsforslag skulde komme her til dette Thing af en saadan Beskaffenhed, at det ubetinget skulde finde Tilslutning fra alle, at der ikke var nogle Medlemmer, som skulde have et eller andet derved at bemærke, og navnlig hvad der er stet i de foregaaende Aar, har ikke været af en saadan Natur, at den kunde give en saadan Formodning, nogen Støtte. Hos de fleste Medlemmer af dette Thing vil der, naar Finantslovsforslaget foreligger til 1ste Behandling, være berettigede Tvivl om mange Enkeltheder. Mange ville finde Bevillinger optagne paa Finantsloven, som de kunde ønske ikke fandtes der; Andre ville savne vigtige og bethdelige Bevillinger, som de vilde lægge særlig Vægt paa at faae indsat i Lovforslaget; men jeg tror, at man her ved 1ste Behandling vel skal vogte sig for at fordybe sig i Enkeltheder. Man vil let derved komme bort fra det Standpunkt, som man bør indtage ved Betragtningen af Lovforslaget, og man vil let komme til at udtale Anskuelser eller indtage Standpunkter, som man senere ved den fortsatte Behandling af Lovforslaget kan finde sig foranlediget til at fravige. Ganste anderledes forholder det sig, efter min Formening, naar Lovforslaget